

ב א מ"ח פ"ח מהלכות יו"ט
הלכה ט: [מגן לאין עט]:
ג ב מ"ח פ"ח מהלכות תענית
טלכס ט סגמ עקין דרענן ג
ד ג מ"ח פ"ח ט"ה מקדש:
ד ג מ"ח פ"ח מהלכות ביאה
מקדש הל' ט:

פניני רש"י

עד מתי אובל רשותה.
בלילה כשמענה למטר בכל
תעניות שהוא אוכל
משמחן ואפילו כמעט
ימד קח מיירי:
(מעט טו.)

רבינו חננאל

תא שבע בודקין אור ארבעה
עשר ובארבעה עשר
שחרית ומקדש ובארבעה עשר שחרית
מכלל דאור אורתא הוא שי"מ.
וכיון שבתרבי כו זה האור
ששינו במשנתו אורתא הוא
למה לי לפימה עוד ת"ש י"ט
לומר כי לא מוז ^{המשנה} לבה
אורתא הוא שי"מ
גב שי לנו לומר מוז האחת:
מאמיתא ארבע עשר אסור
בעשיית מלאכה ר'
אליעזר בן יעקב אומר משעת
האור ר' יהודה אומר משעת
הגן החמה שי"מ מוקדמן ר"י
משעת הגן החמה מכלל דאור
דקאמר ר' אליעזר בן יעקב
אורתא הוא דתי"ח משעת
האור דקאמר ר' אליעזר בן
יעקב משעת עמוד השחר
אורי אור היום ותיב קאמר
ליה בשלמא לדידי דאבינא
בלילי י"ד שרי למעבד
מלאכה ודיכמא אסור אשכחן
דשרי בליליא ואסור כיכמא א'
האי גונא בתענית דתיבא
מתי אובל ושוחה עד שיעלה
עמוד השחר אלא לדידך היכא
אשכחן משעת עמוד השחר
עד הגן החמה מותר ושאר
היום אסור מתי ר' יהודה
הוא עצמו ערב הפסח יוכיח
שהוא מותר באכילת חמץ עד
ארבע שעות ומכאן ולהלן
אסור ותיב ר' אליעזר שאני
חמץ הדוא מראורייתא והתורה
התירה מקצת היום ואסרה
מקצת היום ולא מעמי אסור
מדרבנן (הדינין) המלאכה
בארבעה עשר שהיא מדרבנן
מן אכילת חמץ שהיא א'
התורה אסורה ר' יהודה אומר
לך אגא נמי לא אמרי אלא
כשעה ששית אסורה
מדרבנן שמן התורה אכילת
חמץ מותר עד חצי היום
דקימא לן אך כיום הראשון
אך חלק והנה מצאנו לרבנן
כיום אחד אסורה מקצתו ורבי
ר' אליעזר לאו משום אסורא
הוא אלא הרחקה עבור כו':
תא שבע אין משיות
משואות אלא על
החדש שנראה בזמנו לקדשו
ואימתו משיאין עליו לאור

אי פשיטא לך דאנפשות קאתי. אומר ר"י ור"צ"א דהאי קרא צבד
על הגן מיירי דקסם אז מרחם על הגן ולא יהרגו אם יעמוד
נגדו להליל ממונו ולכן לא ניתן להלילו כשעוד צבורו
סלהורגו צא דלמכות צפרק בן סורר (דף עב: עט) דמוקי הצרייתא
דמניא אס זרחה עליו השמש וכי עליו
צבד זרחה אלא אס צבור לך כשמש
שאין לו שלום עמך הרגהו ואס לאו
אל מהרגהו צבד על הגן והיה
דמניא אס צבור לך שיש לו שלום
עמך אל מהרגהו מוקי צבן על האב:
מאמיתא י"ד אסור בעשיית
מלאכה. פירש רש"י
אסור בעשיית מלאכה צמקוס שנהגו
ואין נראה לר"י דכ"פ מקוס שנהגו
(דף נה.) מוכח צהדיא דרבי יהודה
אני ליה איסורא ולא מנהגא ועוד
פ"ה יתגא איסורא וזת אמרת מנהגא
ועוד ניחוי היכי נהוג לכן נראה
דצאיסור ודאי פליגי וצגליל כי היכי
דפליגי התם צמתני צ"ש וצ"ה:
רבי אליעזר ב"א אומר משעת
האור. **מאמיתא** דמקמינן אור
ממש נקט ר' אליעזר בן יעקב שיעור
למיתאיה צמתל היום ור' יהודה
נקט הגן החמה משעת כניסת
שועלים למלאכה שהוא אחר זריחת
השמש כדלמך צשוכר את הפועלים
(דף סג: עט) שפול צכניסמו מטלו
ציליאסו ומשל צוע"צ פ"י ציליאסו
מצימו למלאכה כדמציב (מהל"ס קד) א'
מורח השמש יאספון וגו' יאל אדם
לפעלו ולא הוי ר"א בן יעקב לא
צ"כ"ש ולא צ"ה צדיט שמאי אוסרין
(ד' הלילה וצ"ה מתי"ין עד הגן ולמלא'
דס"ד דלור אורתא צ"ש ילמנר רבי
אליעזר בן יעקב לא נחלקו צ"ש וצ"ה
צדנר הוי: **ה"ב** מציינו יום שמקצתו
מות ומקצתו אסור. פ"י היכא דליכא
צכרל כי הכא וכן חמץ דלקסי ליה
מניה אכל היכא דליכא צכרל כגון
י"ל אכל אדם מן המנחה ולמעלה
משום תיאצונו וכיוצא בו לא מיירי:
אס

מדקאמר ובלילה יהי כגנב. מכלל דלור דרישיה דקרא ימנא הוא
והכי קאמר ציוס כשעזרי דרכיס הולכיס עומד רוחא צאס דרכיס
והורגו וטול את ממונס וצליה הוא נעשה כגנב לחמור צמיס
ולגנבו: **הבי קאמר.** מה שנתנה לך תורה רשות על הצב צמתרת
להורגו כדמציב (שמות כג) אס
צמתרת ימלא הגנב והוכה ומת
אין לו דמיס אס צבור לך הדבר
כאור שהוא צא על עסקי נפשות
דהיינו כל אדם חוץ מאלף על הגן
וכיוצא בו שמתיר צו שהוא ארבעו
מאלף אכל שאר כל אדם אס היה צעל
הממון עומד כגדו להליל ממנו ממונו
זה עומד עליו והורגו רוחא הוא וימנ
רשות לכל הקודס להליל את צעל
הממון צנפסו של צא צמתרת
וצליה אס מספקא לך צליה כגון
שאלס ארבען שותף אציך ורמזיו
עליך ואס היית עומד כגדו להליל
ממוך אינו הורגן יהי צעיין כגנב
ולא ניתן להורגו והכי אמרינן
צכנהדרין (דף עב:) דלצ על הגן
אינו נהרג צמתרת: **כוכבי נשפו.**
כוכבי לילו: יקו לאור. ילפס ליוס:
עפעפי. זיחור: לנחורא. לדבר
המאיר ולא שהיה שס היום אור ולא
קאמר יקו ליוס אלא יקו שאיר ואין:
ואומר אך הורשך ישופני. ואומר סבור
הייית צעוני כשהייתי נדדף אך
צמץ זה אמות והוא ישופני והוא
ישץ תמיד עלי לשון נשף ולילה
ושך שהייתי שרי צו נעשה אור
צעדי אלא ונצי לילה שיק למינר
יוס אלמא הכי קאמר דוד הלילה
נעשה ליה יוס: **אני אמרת.** מפני
חטאי שאף מן העולם הצב אלמך
ועכשיו שמחלי על עולו עון אף מן
העולם הזה שהייתי שרי צו צמץ
וצמפרס האיר צעדי שהידיע הקצ"ה
לשוגאי דוד צימי שלמה שמחל לדוד
כצקס להכניס ארון לצית צדסי
הקדשים ודבקו צערים אז ציה צעמד
קטון (דף עז: טו.) בודקין. חמץ:
מדקאמר ובי"ד שחרית מכלל דאור
אורתא הוא. וטעמא דר' יהודה
מפרס לקמן צפיקין: **אסור בעשיית**
מלאכה. צמקוס שנהגו צו לנהוג
איסור דלמנינן לקמן (דף ג.) מקוס
שנהגו שלא לעשות מלאכה אין עושין:
נחגו צטלה דעמן: מותר באכילת
חמץ. עד שס שעות כדלקמן צפרקין
(ד' יא:). **אורתא הוא.** משתשיס
ושקעה ממה של שלשה עשר: **נימא**
איהו לנפשיה. היכן מצינו שהיוס
אסור והלילה מותר: **הכי קאמר**
ליה. הך איסורא דרבנן היא ולא
דאורייתא וצשלמא לדידי דלמנינא
משעת עמוד השחר אשכחן צעלמא
וזה להימר: **אמינא** לך **אנא** דרבנן.
היכן הורגו לעשות כן דנימא דהכא נמי כן גזרו: **וזאת אמרת** לי. ראייה צמילי דלאורייתא שגזירת הכתוב כך היא ואין זו מדת חכמים:
שעות דרבנן. לצד איסור של תורה שהוא משע שעות ולמעלה כדלקמן (ד' יא:). הוסיפו חכמים שמי שעות כדמתן אוכלין כל ארבע וחולין כל
חמש ושורפין צמתל שס הרי לך צשל דצריהס שמי שעות אסורות והצרע ראשונות לא אסרו: **ואיך.** הוא לא דמי להכא דהרמקה
עבוד צבן דלאורייתא משום יוס המעונן וצני אדם שאינן צקיאין צשעות ויטעו צין שס לצבע אכל צאיסור זה כוליה דרבנן אחר שגזרו איסור
כל היום גזרו: אין משיאין משואות. צבוקות צראשי הריס היו שלוחי צית דין עושין להודיע שהיוס קידשו צית דין את התדס: **אלא על החדש**
שנראה בזמנו לקדשו. ציוס שלשים שנראה לקדש. דלילו כשהתדס מעובר ועושין ראש חדס ציוס שלשים ואחד אינן מוקדשין אוחו צככר קדשוהו
שמים ואשמעין האי מנא דלחסך עבדינן משואות ואמלא לא עבדינן משואות וכשאין רואין משואות יודעין שהתדס מעובר: **לאור** עבור.
ליל שעבר שלשים להודיע שהיוס נתקדס (ליל) שלשים (ליל) [ואחד] קרי (אור) עבור על שס צבו נעשה התדס מעובר כשאין קובצין צו את ראש
חדס: **אלמא אור אורתא הוא.** דהא ציוס אין משואות של אור נלאין מרסוק: עומד ומקריב כל הלילה לאורה בעין קידוש יום ורגלים.
דקצנר רבי לינה פוקלת צקידוש יום ורגלים וטעמא מפרס צוצמיס: **אורה שאני.** היכא דמני אורה לא פליג רב יהודה דהוא לשון יוס:
המפלת

גמ' (ב) [מגילה יב: צ"ג
גמ' (ב) [לקמן י: ממח
סו: (א) [ארבעה]
ד) [מספתא פ"ג (א) צ"ק
מכ: (ו) [דתינא] (ט) [העני
יב. ע"ש] (ח) [ר"ה כב:
ט) [צמיס יע: מספתא
יומא פ"א וימחוט פ"א
ר"ה כב:] (י) [שבת ג.]
יב) [יוס שלשים קרי יוס
עבור כליל ע"י רש"י
ר"ה כב:] (יג) [רש"א
ת"ר] (יד) [ר"ה ע:] (טו)
יז) [לקמן נה.] (טז) [לקמן
ט:]

הנהגות
גמ' אור לארבעה עשר
בר' פ"י:
(מחמת ממת)

תורה אור
גמ' א' [חשכו פוכבי
נשפו יקו לאור ואין ואל
יאה צעפעפי שחר:
אזוב ג. ט]

גמ' [אמר אך חשך ישופני
לך אור בעדני:
מהל"ס קטן, טו]

רש"י [אם פחתרת
יאספן ואל מעותתם
ירצו: יצא אדם לקפלו
לעבוד עדי ערב:
מהל"ס קד, ככט]

רש"י [אם פחתרת
יאספן ואל מעותתם
ירצו: יצא אדם לקפלו
לעבוד עדי ערב:
מהל"ס קד, ככט]

